

[MIŁOSIERNIK *sb m*

N sg miłosi(e)rnik.

Sł stp notuje, Cn brak.

Ten, który jest litościwy, miłosierny; tu o Bogu:

*W połączeniu szeregowym: y ony łowá Píálmu łodko rozmyślác mamy: Miłosiernik y miłosierny Pan/ przewłoczny y wielce miłosierny [*miserator et miserieors Dominus, longanimis et multum misericors Vulg; litościwy, miłościwy PAN długo czekáiący/ á wielce miłosierny WujBib Ps 102/8*].
*SkarKaz 67 (Linde).**

AKtt